

[Else-Merete Ross.]

ordene „til stadighed“. Selv om det skulle være tilfældet — hvad jeg ikke tror — at man ved sådanne studier kunne finde frem til den rette fortolkning, kan jeg ikke se, at det er den rette fremgangsmåde ved affattelse af en lov. Hvorfor kan man ikke første gang, man anvender ordene „til stadighed“, slå fast, hvad der menes dermed? Jeg har bedt et par jurister hjælpe mig med at læse lovforslaget og bemærkningerne igennem for at få fat på, hvad ordene dækker over. Desværre må jeg sige, at de kunne ikke hjælpe mig. Jeg vil derfor henstille, at man søger at formulere § 12 på en anden måde, så vi undgår alt for forskellige fortolkninger af den.

Ændringen af § 13, stk. 1, går ud på, at man ophæver bestemmelsen om bødeansvar for besidderen på objektivt grundlag. Jeg forstår, at en sådan bestemmelse kun findes ret få steder i lovgivningen, men er den nye formulering ikke svagere og til ringere beskyttelse for andre, dyr såvel som mennesker? Der er i den nye tekst tale om, at besidderen skal træffe foranstaltninger, som efter forholdene må anses for påkrævede, for at forebygge, at hunden volder skade. Straf indtræder kun, når vedkommende har gjort sig skyldig i forsætligt eller uagtsomt forhold. Man skulle mene, at bøde i alle tilfælde for forvoldt skade ville gøre ejeren mere påpasselig. Nu kan sagen nøjes med at blive ordnet gennem forsikringen. Der er altså ikke så store sanktioner som tidligere for ikke at passe tilstrækkeligt på hunden.

Jeg finder det udmærket, at man benytter lejligheden til at simplificere og modernisere mange af de komplicerede regler for administrationen, og også udmærket, at ansvarsforsikring skal tegnes allerede ved hundens fødsel.

Lovforslagets § 2 angående lovens ikrafttræden den 1. januar 1963 kan jeg tiltræde, men jeg kan ikke rigtig se begrundelsen for, at bestemmelserne angående lænkehunde skal udsættes yderligere 1 år. I overgangsbestemmelserne indtil 1. januar 1964 pålægges det besidderen af en lænkehund at røre den mindst 1 time 2 gange daglig. Jeg finder en sådan bestemmelse højst uheldig. Hvem kan eller skal kontrollere, at denne

bestemmelse overholdes? Hvis hunden har fået sig en god tur den ene dag og ingen har tid til at gå med den den næste dag eller det er et hundevæjr udenfor, handler man så imod loven ved at tage den ind i huset nogle timer i stedet for, hvad der ikke svarer til den gængse fortolkning af ordene: at røre en hund? Den kan jo ikke formodes at have samme bevægelsesmuligheder indenfor som udenfor, men den er dog i hvert tilfælde fri for lænken. Er det ikke en af den slags bestemmelser, man skulle udelade i en lov, simpelt hen fordi dens overholdelse ikke kan kontrolleres?

Af det foregående vil være fremgået, at jeg mener, der er nogle punkter, som må drøftes nærmere i udvalget, men mit parti er meget positivt indstillet over for lovforslaget, så jeg kan tilsige en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Skræppenborg-Nielsen: Forslag til lov om ændringer i lov om hunde, som jeg som den femte i rækken af ordførere desværre må komme med et par gentagelser om, har, som det fremgår af den højtærede justitsministers skriftlige fremsættelse, to hovedformål, nemlig for det første at dæmme op for omstrejfende hundes skadevoldende virksomhed og for det andet at indføre forbud mod lænkehunde.

Hvad det første angår, har det i hvert fald på mig virket noget overraskende, og det har det også gjort på andre ærede ordførere, at omstrejfende hunde i en 5 års periode ifølge den højtærede justitsministers oplysninger har forårsaget ikke mindre end ca. 3 450 til politiet anmeldte overfald på andre dyr, og at ikke mindre end ca. 20 400 dyr herved blev bidt ihjel eller måtte slås ned. Til disse meget store tal må man sikkert lægge antallet af de hundeeoverfald, der af forskellige grunde ikke anmeldes til politiet, og det er utvivlsomt adskillige. Disse tal fortæller os imidlertid, at det er i allerhøjeste grad på sin plads og nødvendigt at få den gældende lov om hunde ændret, således at de tusinder af hundeeoverfald med de endnu flere tusinder af ihjelbidte og skambidte dyr forhindres i så vidt omfang som overhovedet muligt.

Mit parti kan derfor uden videre tiltræde den højtærede justitsministers forslag om,